

Island 17 – 24 augusti 2015

En reseberättelse

Måndagen 17 augusti

En tidig morgon för de 14 från Föreningen Norden som skulle åka runt Island en vecka.

Flygturen tog 3 timmar, men på grund av tidsförskjutning och vår sommartid landade vi på Keflavik 07.30. Vi fick vårt bagage och växlade in lite pengar innan vi lastade vårt bagage på bussen och vår resa på Island kunde börja.

Första äventyret skulle vara att bada i Blå lagunen. När vi kom fram visade det sig att man var tvungen att boka gruppbiljett i förväg, nytt för i år. Det var inte gjort, så vi fick bara titta på Blå lagunen. Badet invigdes på 1980-talet och ligger i ett unikt lavalandskap. Vattnet är cirka 37 grader och är rikt på mineraler. När bussen kom, åkte vi vidare in till Reykjavik. Vi stannade vid rådhuset som är byggt vid Tjörnin, med rikt fågelliv, inne i Reykjavik. Där fanns en karta uppbyggd i relief över Island. En vacker konstutställning hann vi också se lite av, innan det var dags för en liten rundvandring. Vi gick till domkyrkan som var i trä och plåt och byggd i slutet av 1700-talet. Den var vacker och stilren även inuti. Strax intill låg alltinget. På torget stod en minnessten som symboliserade den första bosättningen på Island på 800-talet. Där låg också Reykjaviks äldsta hus, som idag inrymde en turistbutik med priser som endast medgav fönstershopping. Nu var det dags att åka vidare och det blev till Sagamuseet. Där fick vi också lunch, fisksoppa med ett gott bröd till. Det smakade bra för vi var rätt så hungriga. Efter lunchen gick vi runt i muséet, som var uppbyggt som ett vaxkabinett över Islands historia. Figureerna var väldigt bra gjorda och i många fall tvivlade man på att det inte var ”äkta” människor. Det var intressant att gå runt och se och höra historien. Vi for sedan vidare till operahuset Harpan en skapelse i glas. På väg dit åkte vi förbi huset där Gorbatsjov och Reagan satte punkt för det kalla kriget 1986. Harpan var en vacker byggnad, som ligger alldeles vid vattnet. Den började byggas 2007 och invigdes 2011. Då hade det varit ett par månaders uppehåll under krisen 2008. Huset var då färdigt till 80 %. Operan är 43 meter högt och har 10 000 oregelbundna prismaformade fönster. Arkitekter var Henning Larsen, dansk och Olafur Eliasson, islänning. Vi hade en del regnskurar under dagen men inte någon blåst att tala om.

Tisdagen 18 augusti

Vi började dagen med att titta på Hallgrímskyrkan. Den 73 meter höga kyrkan ligger dessutom högt och syns därför nästan överallt i Reykjavik. Den är Islands största kyrka och tog över 40 år att bygga. Vi kom inte in i det stora kyrkorummet utan fick beskåda detta uppifrån. Kyrkan var väldigt stilren och några utsmyckningar såg jag inte. Sedan var det dags att sätta oss bussen för färd mot ”fiskauktionen”. En stor fiskebåt hade landat med sin last med bl.a. marulk, torsk, kolja och uer. Det fanns några fler sorter allt sorterades och kördes ut till kunderna.

Nordens hus i Reykjavik var nästa anhalt. Det var ritat av Alvar Aalto. Huset innehöll bl.a. ett vackert bibliotek och mycket konsthantverk. Det låg i närheten av Universitet. Nu var det lunchdags och den skulle intas på PärLAN. Byggnaden består av cylinderformade vattenbehållare och ligger högt varför man har en vidunderlig utsikt över Reykjavik. Lunchen bestod av en isländsk pannkaka fylld med sallad och lite kött. Gott men mäktigt. Nu var det dags att lämna Reykjavik. Vi stannade i Alafoss för att titta på ullvaror och garn. Det blev förstas en del handlande. Resan fortsatte därefter genom Snorre Sturlasson bygd fram till Reykholt. Vi stannade vid en kyrka både gammal och ny. Där fanns många historiska minnen som en källa han badat i samt några varma källor. Nu var det dags för det första

stora vattenfallet Hraunfossarna och Banafossen. Ett otroligt vattenfall där biflödena sprang ut från den mosstäckta lavastranden och bildade Hraunfossarna. Barnafossen är kortare och vildare och går genom en smal ravin lite innan den andra forsen. Vi fortsatte sedan till Deidartunguhver, Islands största hetvattenkälla. Den producerar ca 100 liter 100-gradigt vatten/sekund. Där kokade det och pyste ur varenda liten spricka eller håla. Där kunde man köpa tomater, som odlades i växthus som drevs med hjälp av varmvattnet från källan. De smakade gott. Nu hade klockan blivit så mycket att det var dags att åka till vårt hotell i Borgarnes, hotell Bifrost. Där väntade en 3-rätters middag. Vi har haft ett växlande väder med sol och regnskurar, men inte någon blåst.

Onsdagen 19 augusti

Idag gick resan västerut på Snöfellsnes. Vi åkte genom Egill Skallagrimsons trakter. Vi stannade efter uddens sydkust för att spana in gråsäl samt för en kafferast. Det var en vacker kustremsa och det fanns gråsäl som jag betraktade genom kikare. Det fanns de i gruppen som gick för att titta närmare. Vid Olafsvik besökte vi en fiskfabrik. Där fileades det med fart. De som jobbade med att filea slängde med stora marulkar som ingenting. Filéerna gick sedan vidare till nästa gäng för att ta skinnet. Det gick smidigt med en maskin som gjorde jobbet. Så var det dags för rensning av filéerna och en sortering efter vikt. Det var ett ensidigt arbete utan rotation, var man bra på att filea gjorde man det, var man bra på något annan del inom fabriken gjorde man det. Allt för att få ut det mesta möjliga av arbetarna och att de tjänade mesta möjliga. Nästa lilla samhälle var Rif. Där serverades det fisksoppa, jättegod. Vi fick skyrkaka med grädde och kaffe till efterrätt. Skyrkaka var en typ av cheesecake på isländska. Vi kunde sitta ute och äta. Hamnen i Rif invigdes 1956 alltså relativt nyanlagd. Strax intill låg Hellissandur med sin hembygdsgård. Den låg i ett lavalandskap som hade några hundra år på nacken. Där fanns lite av varje att se. I trädgården fanns delar av valskelett samt mycket vilda växter såsom backtimjan, gentiana i olika färger. Vi fortsatte runt udden och rundade Snöfellsjökull till ett annat lavalandskap, Djupalónssandur. Stranden var täckt med svart lavasand. Dagens sista stopp gjorde vi vid Arnarstapi ett litet fiskeläge med en skyddad hamn. Vi kom fram till Stykkishólmur lagom till middagen. I dag har vi haft bra väder och inte något regn. Solen skiner än klockan 21.30. Vi ser solnedgången från vårt fönster.

Torsdag 20 augusti

Vi blev lite ledsna att dagen började med regn, eftersom gårdagen slutade med en vacker solnedgång. Vädret hindrade oss inte att fortsätta vårt äventyr på Island. Idag skall vi besöka surhajsbonden Hildibrandur Bjarnason i Bjarnahöfn. Han har byggt upp en hembygdsgård med en egen mycket gammal kyrka. Vi kom verkligen ut på landet, där det fanns höns, får och hästar i anslutning till gården. Vad det var för fisk som torkades under vädrets inverkan fick vi inte något svar på. Den smakade inte något särskilt man åt den tillsammans med rågbröd som sedan doppades i ”Svarta Döden” (brännvin). Det som smakade mest var ”Svarta Döden”. Nu var det hög tid att åka tillbaka till Stykkishólmur för en båtutur på Breidarfjördurs och dess många öar, ca 3 000 låter otroligt med så många öar, med rikt fågelliv. Vi såg tretåig mås och lunnefåglar. Några hade även sett havsörn. Under resan kastade man ut en släpbur och fångade bl.a. kammusslor, sjöborrar, sjöstjärnor. Kammusslorna fick man smaka på. Det smakade bra med lite soja och ingefära till. Lunch serverade ombord och bestod av pizzabitar. En öl till smakade bra. Tur var att det inte blåste något nämnvärt. Resten av dagen var en lång transportsträcka till Akureyri. Det började med en dålig grusväg så vår sikt ut genom fönstren var obefintlig. Vi stannade två gånger för bensträckare samt inhandling av fikabröd och lunch inför morgondagen samt provisorisk fönstertvätt.

Fredag 21 augusti

Dagen började inte så bra när det gäller vädret. Efter frukost begav vi oss till Akureyri för att besöka den botaniska trädgården. Där fanns mycket blommor, men en hel del hade förstörts av regnet. Trädgården låg vackert på en höjd över staden. Vi fortsatte sedan till kyrkan som tyvärr inte var öppen, där fanns det nämligen vackra glasmålningar både nya och gamla. Vi hade lite fri tid i Akureyri, som spenderades i några affärer. Jag satt utanför för att titta på stadens puls. Den var inte så livaktig så tidigt på fredags förmiddagen. Akureyri är Islands andra största stad efter Reykjavik och har en fin hamn. På andra sidan av fjorden ligger Laufás ett museum med torvtakstäckta byggnader.

Det var från början en prästgård med egen kyrka. Man bodde kvar här till mitten av 1930-talet, då det blev en ny prästgård byggd. Kyrkan byggdes 1865 av Tryggvi Gunnarsson och Johann Bessason. Innan vi åkte vidare var det dags för en fika med traktens goda kaka till. Nu var det dags att åka vidare och titta på nästa vattenfall Godafoss, gudarnas vattenfall. Där talade Þorgeir Ljósveitningagodi på 900-talet om att föra in kristendomen på Island och därmed avskaffa tron på asagudarna. Lunchen intogs vid kontinentalsockelsprickan. Innan vi åt vår medhavda lunch synade jag sprickan på nära håll. Allt gick bra men jag fick några rejäla blåmärken. Det var fantastiskt att tänka sig att Island någon gång om några hundra eller tusen år rämnar här i en norr och sydlig del. Nu var det dags att pröva att bada vid Jarðbódin, vid Myvatn. Det var ett utomhusbad med mineralrikt, geotermiskt vatten. Det var skönt med ett 38-gradigt varmt vatten för att mjuka upp stela leder. Det var svårt att simma, men det behövdes inte. Det var inte djupare än att man kunde gå hela tiden. Det var underbart. Badet hade ett slut och vi fortsatte bort mot Namaskards röda lerjord med skiftningar i gult och vitt. Där fanns det gott om svavelosande källor som puttrade lite här och var. Vi fortsatte uppåt en bit och kom fram till en ”kratersjö” med alldeles blått och klart vatten. Mitt bland allt detta har man byggt ett värmekraftverk vars ledningar slingrade sig genom landskapet. Nu var det non-stop resa till hotellet i Egilsstaðir. Resvägen gick genom ett ödsligt lavalandskap men med bra väg. På hotellet väntade en tre-rätters middag bestående av nötbiff med rödbetor och rödlök, en god fisk med potatismos och crème brûlée och kaffe till efterrätt. Bra väder förutom några timmar på morgonen.

Lördag 22 augusti

Vaknade till regn och dimma och idag skall vi runda Vatnajökull. Men innan vi kom så långt, stannade vi vid Petras stenmuseum. Jag har aldrig sett så mycket sten på en gång. Petra var en gumma, som vandrade runt i lavalandskapet och plockade med sig lavastenar hem. Delade dem putsade och gjorde dem i ordning så att de kunde visas upp. Vi gick runt på i huset och trädgården. Synd att det regnade så mycket. Fikat smakade bra, innan vi fortsatte längs östkusten mot söder. Vi tog en bensträckare i en liten fiskeby. Jag gick runt och fotade litegrann. I Höfn serverades vi lunch. Idag fanns det valmöjlighet sallad eller blomkålssoppa. Nu höll vi på att runda Vatnajökull, som inte syntes i diset. Havets bränningar skymtade vi då och då. Vi stannade där Vatnajökull ”kalvar” ner i lagunen, Jökulsárlón. Det låg många ”isberg” där och väntade på sin färd ut mot havet. När vi åkte därifrån blev det ebb och vattnet började forsa utåt. Vi skulle ha stannat en stund till, synd. Vid Skafafells nationalpark såg vi en del av Vatnajökulls många små jöklar. Vår medhavda fika smakade bra där. Vi kom fram tidigt till vårt hotell i Kirkjubæjarklauster. Det var skönt, då kunde vi ta en dusch och en whiskey i lugn och ro. Middagen idag bestod av en sallad, röding grönsaker och potatis, pannavotta med grädde och kaffe. Det var nog den godaste fisken. Nu var det dags att uppsöka sängen. Regn, dis och dimma hela dagen.

Söndag 23 augusti

Vaknade upp till resans sista dag och vädret var sisådär. Vi åt frukost och packade in oss i bussen och for vidare. Första stopp var den lilla staden Vik på sydkusten. Där fanns tillfälle att handla lite mera ullvaror eller andra trevliga saker. Stenstoderna vi såg i havet utanför sägs vara förstenade troll. Dagens första stora vattenfall var Skógafoss. Det var mäktigt att se vattnet falla rakt ner med ett dån. Vi fortsatte till nästa vattenfall, Seljalandsfoss. Det är smältvattnet från Eyjafjallajökull som bildar detta vattenfall. Här kan man gå bakom vattenridån. Utefter vägen såg vi många mindre vattenfall som ju var smältvatten från jöklarna. Nu öppnade sig ett annat landskap. Det är den bördigaste delen av Island med stora åkerarealer. Vägen var bra och slingrade sig genom landskapet. Vi gjorde en avstickare till Skalhólts kyrka. Det var Islands första biskopssäte från 1056 till 1801. Det var också ett viktigt lärosäte och var under en tid landets största samhälle. Utanför kyrkan kunde man se resten efter den gamla kyrkan. Härifrån hade man också en fin utsikt mot Hekla. Vi hade passerat Hekla under resan till Skalholt. Hekla är väl den mest omtalade och fortfarande aktiva vulkanen på Island. Det senaste utbrottet var 1999 och 2000. Nu började vi bli hungriga, så det var dags att dra oss till Gullfoss. Där var lunchen serverad, en god grönsaksoppa med ett bröd därtill. Gullfoss är väl det mest omtalade vattenfallet på Island. Det var också väldigt mäktigt med mycket vatten och fortsätter

ner i en djup ravin. Sigrídur Tómasdóttir kämpade för att rädda forsen från att utplånas i ett dammbygge. 1907 beslutades att Gullfoss skulle översvämmas i och med ett damm- och kraftverksbygge i Hvitá. Men den allmänna opinionen var så stark att bygget aldrig påbörjades och nu ser staten till att skydda forsen. Inte långt från Gullfoss ligger Geysirområdet. Den största av geysirarna är slocknad, så nu är Strokkur den största. Den är aktiv med utbrott med några minuters mellanrum. Då kommer en vattenpelare på ca 30 – 40 meter upp. Vi passerade också Litli Geysir som förmodligen är en gammal geysir, som har exploderat. Nu var det en liten kokande gytjepöl med vattenångor och bubblor. Överallt såg vi får, som betade på fjällsluttningarna och vi stannade vid en fårskilningsplats. Av resan återstod nu bara Tingvellir nationalpark. Tyvärr var vår tid slut så besöket blev bara 15–20 minuter. Lite tråkigt eftersom det fanns mycket historisk mark att besöka samt att kontinentalsockelsprickan syntes så tydligt här. Här hölls ju det första alltinget på 900-talet och än idag håller man traditionen vid liv. Resten av dagen tillbringade hälften av gruppen i Reykjavik och resten vid Blá lagunen. Flyget gick hem kl. 00.30 lokal tid och vi landade på Landvetter kl. 05.30.

Det var en bra och intensiv resa, men med lite för lite egen tid.

Landvetter 5 september 2015.

Ingrid Duwe